

1 תקנות מחלות בעלי-חיים (יבוא בעלי-חיים), התשל"ד-1974

בתוקף סמכותי לפי סעיף 20 לפקודת מעלות בעלי-חיים, 1945, אני מתקין תקנות אלה:

פרק ראשון: הוראות כלליות

1. הגדרות

[תיקונים: התשל"ז (מס' 2), התשנ"ה]

בתקנות אלה -

"המנהל" - מנהל השירותים הוטרינריים במשרד החקלאות או מי שהוא הסמיך לענין תקנות אלה, כולן או מקצתן;
"נמל יבוא" - נמלי הים חיפה, אשדוד ואילת; נמל התעופה בן-גוריון; וכל נמל אחר או אתר כניסה שאישר המנהל לענין תקנות אלה.

2. יבוא בעלי-חיים

(א) לא ייבא אדם בעלי-חיים אלא לפי רשיון בכתב מאת המנהל ובהתאם לתנאי הרשיון (להלן - הרשיון).
(ב) על המבקש רשיון להגיש בקשתו בכתב למנהל לא פחות מעשרה ימים לפני צאת בעלי-החיים מארץ המוצא לישראל.
(ג) המנהל רשאי לתת את הרשיון, לסרב לתיתו, לבטלו או להתלותו, לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם או לשנותם.

3. אגרת רשיון

[תיקונים: התשל"ז, התשל"ט, התשמ"ז]

בעד מתן רשיון לפי תקנה 2, ישלם המבקש אגרה בסך 55 ש"ח.

4. הודעה מוקדמת

על כל יבוא של בעלי-חיים חייב בעלם להודיע לרופא וטרינר ממשלתי (להלן - הרופא), לפחות 48 שעות לפני הגיעם לנמל היבוא.

פרק שני: יבוא בעלי-חיים

5. טיפול בבעלי-חיים שיובאו

לא יורדו בעלי-חיים מכלי ההובלה שבו הגיעו ארצה, אלא בנמל יבוא ולפי הוראות הרופא.

6. חובה להעביר בעלי-חיים להסגר

הרופא יצווה להוריד בעלי-חיים שיובאו מכלי ההובלה ולהעבירם להסגר, אם נתמלאו תנאים אלה:

(1) תנאי הרשיון;

(2) האחראי על כלי ההובלה שבו הגיעו בעלי-החיים ארצה מסר לרופא הצהרה חתומה בידו המאשרת כי -

(א) בעלי-החיים שהובאו לא הורדו מכלי ההובלה בדרכם ארצה;

(ב) לא נתגלו בבעלי-החיים בדרכם ארצה סימנים המעידים על מחלה או מקרה מוות, ואם אירעו - יפרט

את אמצעי הטיפול שנקט בבעלי-החיים, לרבות הנבלות;

(3) הרופא בדק את בעלי-החיים שהובאו, ומצא שהם אינם נגועים או חשודים כנגועים במחלה, שלדעתו מסכנת את בריאות בעלי-החיים בארץ.

7. סמכות להעביר להסגר גם אם לא נתמלאו התנאים

(א) המנהל רשאי לצוות על הורדת בעלי-חיים שהובאו, מכלי ההובלה, וכן על העברתם להסגר אף אם לא נתמלאו כל התנאים האמורים בתקנה 6.

(ב) ציווה המנהל לפי תקנת משנה (א) לא יראו בצו כאמור אישור שבעלי-החיים הובאו בהתאם להוראות תקנות אלה.

8. החזרת בעלי-חיים לחוץ-לארץ

לא הורה הרופא או המנהל על הורדת בעלי-חיים והעברתם להסגר כאמור בתקנות 6 ו-7, יורה המנהל על החזרתם לחוץ-לארץ, אולם רשאי הוא לא להורות כאמור, אם בעלי-החיים יישחטו או יושמדו לפי הוראותיו.

9. מקום ההסגר

(א) בעלי-חיים המועברים להסגר, יוחזקו בתקופת ההסגר בתחנת הסגר ממשלתית (להלן - תחנת הסגר).

(ב) המנהל רשאי להרשות החזקת בעלי-חיים בהסגר, במקום שאושר כמקום הסגר למשלוח מסויים (להלן - מקום הסגר).

(ג) לא יכניס אדם לתחנת הסגר או למקום הסגר בעלי-חיים, כלים, ציוד וחמרים ולא יוציאם משם, אלא לפי היתר מאת הרופא.

(ד) מי שנמצא בתחנת הסגר או במקום הסגר חייב לציית להוראות הרופא.

10. העברת בעלי-חיים להסגר ומהסגר להסגר

העברת בעלי-חיים לתחנת הסגר או למקום הסגר, או מהם לתחנת הסגר או למקום הסגר אחרים, תבוצע על-ידי בעלם ועל חשבונם, בדרכים, בכלי רכב מתאימים, ותוך נקיפת אמצעי זהירות, כפי שיצווה הרופא.

11. תקופת הסגר

תקופת ההסגר לענין תקנות אלה היא שמונה ימים, אולם רשאי המנהל להאריך או לקצר את תקופת ההסגר, לפי שיקול דעתו.

12. פיקוח שלאחר ההסגר

בתום תקופת ההסגר ימצאו בעלי-החיים בפיקוח, במקום, לתקופה ובתנאים שיקבע המנהל.

13. ביצוע בדיקות אבחנות וחיסונים

בתקופת ההסגר ובתקופת הפיקוח יבצע הרופא בבעלי-החיים אבחנות, בדיקות וזריקות חיסון, כפי שהורה המנהל.

14. אגרת הסגר

(תיקון התשמ"ג)

(א) בעד שהיית בעלי-חיים בתחנת הסגר בתקופה עד 8 ימים, ישלם בעלם אגרת הסגר כמפורט בטור א' בתוספת.

(ב) בעד כל יום של שהיית בעלי-חיים בתחנת הסגר מעל ל-8 ימים, ישלם בעלם אגרה כמפורט בטור ב' בתוספת, ובלבד שאם הושהו בעלי-חיים בהסגר על פי הוראות בכתב מאת המנהל, לא תשולם האגרה לפי תקנת-משנה זו.

(ג) בעד שהיית בעלי-חיים במקום הסגר ישלם בעליהם אגרת הסגר כמפורט בטור ג' בתוספת.

(ד) ביקש הבעל לבצע בבעלי-חיים בדיקות, אבחנות וזריקות חיסון נוספים לאמור בתקנה 13, רשאי המנהל להתיר את

ביצועם על חשבון הבעל.

15. פטור מאגרות

נציג דיפלומטי או נציג קונסולרי של מדינת חוץ כמשמעותו בסעיף 3 לתוספת לחוק המכס, הבלו ומס קניה (ביטול פטור מיוחד), התשי"ז-1957, שהוכר על ידי שר החוץ, פטורים מתשלום אגרות לפי תקנות אלה.

16. סימון

הרופא רשאי להורות על סימון בעלי-חיים הנמצאים בהסגר בדרך שיקבע.

17. הזנת בעלי-חיים בהסגר ושמירתם

(תיקון התשנ"ג)

הבעל של בעלי-חיים בהסגר חייב בהזנתם, בהשקייתם ובטיפול שיגרתו בהם בדרך ובתנאים שקבע הרופא וכן בהוצאות שמירתם.

18. טיפולים מיוחדים

הבעל של בעלי-חיים הנמצאים בהסגר או בפיקוח יחוייב בטיפולים מיוחדים, לרבות טבילה, ריסוס וחיטוי, אם הורה הרופא על כך.

19. השמדת בעלי-חיים בהסגר ובתקופת ההסגר

המנהל רשאי לצוות על השמדתם או שחיטתם של בעלי-חיים בתקופת ההסגר ובתקופת הפיקוח, אם נתגלה שהם נגועים, או חשודים כנגועים, במחלה שלפי דעתו מסכנת את בריאות בעלי-חיים בארץ.

20. שחרור מההסגר

בתום תקופת ההסגר ישוחררו בעלי-חיים מההסגר, אך רשאי הרופא לעכב את שחרור בעלי-חיים מההסגר כל עוד לא שילם בעלם את האגרות והתשלומים האחרים המגיעים ממנו בהתאם לתקנות אלה.

21. מספוא או ריפוד שהובאו

מספוא או ריפוד שהובאו יחד עם בעלי-חיים, לא יורדו מכלי ההובלה, אולם רשאי הרופא להתיר את הורדתם והעברתם לתחנת ההסגר לשימוש לאותם בעלי-חיים, או להתיר את הורדתם בתנאי שיושמדו כפי שהורה, אם, לדעתו, עלול המספוא או הריפוד לסכן את בריאות בעלי-חיים בארץ.

22. כלים שהובאו

כלים, מכשירים וכל ציוד שהובאו יחד עם בעלי-חיים, לא יורדו מכלי ההובלה שבו הגיעו, אלא לפי היתר בכתב מאת הרופא ובהתאם לתנאיו.

23. ייבוא בעלי-חיים לשחיטה

(א) התנה המנהל בתנאי הרשיון כי בעלי-חיים שיובאו ישמשו לשחיטה בלבד, יחולו עליהם הוראות תקנות אלה, בשינויים המפורטים בתקנות-משנה (ב) ו-(ג).

(ב) בעלי-חיים יישחטו על ידי בעלם במקום שהורה המנהל.

(ג) הובלת בעלי-חיים מההסגר למקום שחיטה כאמור בתקנות-משנה (ב) תיעשה בכלי רכב מתאימים ותוך נקיטת אמצעי

זהירות כפי שיוורה המנהל.

24. הוראות מיוחדות לגבי אפרוחים, גוזלים וביצי דגירה

- (א) הוראות פרק זה יחולו על יבוא של אפרוחים, גוזלים וביצי דגירה של עופות וציפורים, ועל אפרוחים וגוזלים שבקעו מביצי דגירה מיובאים, בשינויים המפורטים בתקנה זו.
- (ב) האפרוחים, הגוזלים וביצי הדגירה, יוחזקו במקום הסגר בלבד.
- (ג) תקופת ההסגר תהא ששה חדשים, אולם במקרה של אפרוחים או גוזלים שבקעו מביצי הדגירה המיובאים תכלול תקופת ההסגר, נוסף על ששת החדשים מעת בקיעת האפרוחים או הגוזלים, גם את הזמן עד לבקיעתם; המנהל רשאי להאריך או לקצר את תקופת ההסגר במקרים מסויימים לפי הצורך.
- (ד) בתקופת ההסגר יבוצעו באפרוחים או בגוזלים בדיקות ואבחונים, על ידי הרופא, כפי שהורה המנהל.
- (ה) בעד שהיית האפרוחים, הגוזלים או ביצי הדגירה במקום ההסגר ובעד הבדיקות והאיבחונים ישלם בעלם אגרה כמפורט בטור ג' בתוספת.

25. כלבים, חתולים וציפורים המיובאים כמטען אישי

[תיקון התשמ"ז (מס' 2)]

המנהל רשאי לפטור מתחולת תקנות אלה, כולן או מקצתן, לגבי כלבים, חתולים וציפורים המגיעים ארצה עם בעלם כמטען אישי ובכפוף לתנאים אלה:

- (1) מספרם אינו עולה על שניים;
- (2) מקורם מארצות שמהן אין חשש להחדרת מחלות בעלי-חיים ארצה;
- (3) המנהל שוכנע כי הם היו ברשות הבעל לא פחות מ-90 יום לפני הגיעם ארצה;
- (4) הם מלווים בתעודת בריאות מרופא וטרינרי ממשלתי בחוץ-לארץ המעידה על היותם חפשיים ממחלות מידבקות;
- (5) בעלם הציג תעודה מאת רופא וטרינרי בארץ המוצא כי הכלבים או החתולים חוסנו נגד כלבת לא יותר משנה ולא פחות מחודש לפני הגיעם ארצה; לא המציא בעלם תעודה כאמור חייב הוא לחסנם נגד כלבת תוך 5 ימים מיום הגיעם ארצה.

פרק שלישי: הוראות שונות

26. תחילה

תחילתן של תקנות אלה ביום השלושים לאחר פרסומן.

27. ביטול

תקנות מחלות בעלי-חיים (יבוא בעלי-חיים), התשי"ט-1959 - בטלות.

28. השם

לתקנות אלה ייקרא "תקנות מחלות בעלי-חיים (יבוא בעלי-חיים)", התשל"ד-1974."

3 תוספת

3 תוספת

י"ד באדר התשל"ד (8 במרס 1974)

[1]. ק"ת 3161, התשל"ד (21.4.1974), עמ' 991.

תיקונים: ק"ת 3375, התשל"ה (28.7.1975), עמ' 2362;

ק"ת 3640, התשל"ז (26.12.1976), עמ' 592;

ק"ת 3692, התשל"ז (11.4.1977), עמ' 1359 [התשל"ז (מס' 2)];

ק"ת 3946, התשל"ט (22.2.1979), עמ' 720;

ק"ת 4425, התשמ"ג (7.11.1982), עמ' 200;

ק"ת 4979, התשמ"ז (9.11.1986), עמ' 101;

ק"ת 5020, התשמ"ז (31.3.1987), עמ' 718 [התשמ"ז (מס' 2)];

ק"ת 5527, התשנ"ג (15.6.1993), עמ' 889;

ק"ת 5630, התשנ"ה (6.10.1994), עמ' 235;

ק"ת 7329, התשע"ד (14.1.2014), עמ' 520.

[2]. סכום האגרה הנקוב בתקנה 3 עודכן לאחרונה בק"ת 11312, התשפ"ד, עמ' 2682.

[3]. התוספת הכוללת אגרות הסגר - הושמטה. סכומי האגרות הנקובות בה עודכנו לאחרונה בק"ת 11312, התשפ"ד, עמ' 2682.

//